

Narodil jsem se v Jablonci nad Nisou, pěkném severočeském městečku, hodným rodičům, kteří mi o dva roky později pořídili i brášku.

Ten byl, ještě s jedním mým kamarádem, kterého znám od školky, jediný, kdo se mnou zůstal i po tom, co jsem změnil svůj život. Ne, že by mě naplňování pubertálních vizí nebavilo, ale už jsem přece jen namaloval dvacetimetrové stěny, vystupoval v oblíbených klubech a nahromadil spoustu pseudokamarádů, kteří se mnou byli právě jenom proto, že jsem jim dával to, co se jim líbilo – grafitti, komixy, muziku, marihuanu, zábavu...

V jistém okamžiku musela přijít změna. Tou byla právě kniha „Život pochází ze života“ od Šríly Prabhupády. V ní jsem našel všechny odpovědi na své životní otázky. Odpovědi, které mi nedali rodiče, televize, ani na střední umělecké škole.

Ve chvíli, kdy jsem začal pronikat do duchovního poznání, jsem začal chápat, jak prázdná je má tvorba bez Krišny, a tak jsem zavrhl a odstranil celou mou tvorbu, která nemá co do činění s duchovní podstatou.

Pro kreativní lidi jsou v jejich tvorbě běžné pauzy, zvraty, pálení mostů... Mně se milostí gurma dostalo možnosti udělat svou první zásadní změnu v devatenácti letech.

Tou změnou bylo rozhodnutí netvořit pro rozmary smrtelníků, ale pro potěšení nejvyššího Pána. Pak už nebylo nutno utrácet mnoho prostředků na velkolepé dobře propracované umělecké nesmysly. Stačil jen čtverečkový blok, propiska a podstata získaná studiem Védského poznání. Mít konečně jednoduchou ale duchaplnou vyjadřovací formu udělá tvůrce i pozorovatele skutečně šťastným.